

Arrest

nr. 156 906 van 24 november 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 19 augustus 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 juli 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 september 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat V. MOUBAX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn van Igbo afkomst. U bent een christen. U werd op X 1974 geboren in X, dat in de 'local government area' Orumba south gelegen is, in Anambra state. Ogbunka is nog eens opgedeeld in 5 kleine dorpjes: u woonde in Umunebo. Rond uw 10 jaar zond uw moeder u naar Sokoto state in het noorden van Nigeria waar u mechanica kon leren. In 1997, toen u 23 jaar oud was, keerde u definitief terug naar uw woonplaats Ogbunka. U begon al snel te werken als chauffeur. Tijdens de week was u meestal onderweg, maar in de weekends was u thuis in Ogbunka.

Sinds ongeveer 1998 ontstond er een conflict tussen uw dorp Ogbunka en het nabij gelegen dorp Owere Izukala. De school in jullie dorp werd vernield en jullie koning werd gedood. Sindsdien leven beide dorpen met elkaar in onmin met wederzijdse schermutselingen tot gevolg. U hield zich hier ver van. In 2008 werd uw dochter (G.C.) geboren. Haar moeder heet (C.). Eind 2009 escaleerde het sluimerende conflict tussen Ogbunka en Owere Izukala. Mensen van uw dorp Ogbunka staken de middelbare school van Owere Izukala in brand, vermoordden 4 veiligheidsmensen en doodden verschillende vrouwen van het andere dorp die op weg waren naar de markt. Vervolgens zonnen de inwoners van Owere Izukala op wraak. 's Nachts vielen ze jullie dorp binnen en ontvoerden en doodden vrouwen en kinderen. Zij hadden ook de plaatsvervangende gouverneur van Anambra state aan hun kant waardoor er heel wat bewoners van uw dorp Ogbunka gedood en gearresteerd werden. Ook al had u niets te maken met dit ganse conflict, toch werd u gevisieerd, enkel omdat u ook in Ogbunka woonde. U besloot weg te vluchten. U dook gedurende ruim 4 maanden onder bij een dokter in de nabij gelegen Enugu state. Vervolgens reisde u verder naar Lagos. Omdat u zich niet veilig voelde en vreesde dat de dorpelingen van Owere Izukala u zouden vinden, besloot u Nigeria te verlaten. U contacteerde een smokkelaar en reisde per schip naar België. Op 1 juli 2010 kwam u te Antwerpen aan. U vroeg geen asiel aan omdat u bang was dat de Belgische autoriteiten u zouden terugsturen naar Nigeria. Intussen verdiende u uw boterham door tweedehands wagens door te verkopen. In 2012 verhuisde uw moeder met uw dochter naar een ander dorp omdat de situatie in Ogbunka te gevaarlijk werd. (C.), de moeder van uw dochter, keerde vervolgens terug naar haar geboorteplaats in Abia state. Later kwam (C.)'s familie naar uw familie om te zeggen dat (C.) ontvoerd werd in Abia state en dat dit vermoedelijk te maken had met het conflict tussen de 2 dorpen. Later hoorde uw familie niets meer van (C.)'s familie, dus u vermoedt dat (C.) inmiddels opgedoken is. Tijdens uw verblijf in België hebt u ook een heel aantal SMS-en ontvangen van een onbekend persoon met de boodschap dat er bij een eventuele terugkeer naar Nigeria een zaak tegen u opgestart zou worden wegens uw vermeende betrokkenheid bij de brand van de school in Owere Izukala.

Drie maanden geleden hoorde u ook van uw broer Moses dat hij verwond werd door soldaten en een tijdje in het ziekenhuis gelegen heeft. Vervolgens bracht iemand u in contact met uw advocaat en zo kwam u te weten dat u toch best asiel kon aanvragen en dat de Belgische autoriteiten wel degelijk te vertrouwen waren. Op 18 mei 2015 vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u een Nigeriaans paspoort neer en 4 internetartikels over de gebeurtenissen in uw dorp.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan geven. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt in uw land van herkomst vervolging te vrezen door de inwoners van het naburige dorp Owere Izukala omdat ze u er valselyk van beschuldigen betrokken te zijn bij de brand op een school in hun dorp en de moord op verschillende van hun inwoners (gehoor, p.10). U weet hieromtrent echter allerminst te overtuigen.

Om te beginnen is er het feit dat u zeer laattijdig asiel hebt aangevraagd. U gaf aan dat u op 1 juli 2010 in België aangekomen bent (zie gehoor CGVS, p.7 & inschrijving van de asielaanvrager, Dienst Vreemdelingenzaken), maar pas op 18 mei 2015 asiel hebt aangevraagd bij de Belgische asielinstanties (gehoor, p.7). U hebt dus bijna 5 jaar in België verbleven alvorens asiel aan te vragen. Van iemand die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid (gehoor, p.10) mag verwacht worden dat hij zo snel als mogelijk de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, en hier geen 5 jaar mee wacht. Ter verantwoording legt u uit dat u geen asiel durfde aanvragen omdat u vreesde dat de Belgische autoriteiten u zouden terugbrengen naar uw land van herkomst. U stelt ook dat u uiteindelijk in contact kwam met een advocaat die u vertelde dat u de Belgische autoriteiten wel degelijk kon vertrouwen (gehoor, p.8). Uw uitleg raakt echter kant noch wal. Immers, gegeven het feit dat u gedurende 5 jaar illegaal in België verbleef, liep u net het risico om teruggebracht te worden naar uw land van herkomst. U had er bijgevolg alle belang bij om net wél asiel aan te vragen bij de Belgische autoriteiten en uw verblijf of het Belgisch grondgebied te legaliseren. U legt uit dat iemand u in contact bracht met een advocaat en dat u zo leerde dat u wel asiel kon aanvragen. Nochtans kan van iemand die er in slaagt

om zijn land van herkomst te ontvluchten en per boot België binnen te komen; er vervolgens in slaagt om gedurende 5 jaar in België te leven, vloeiend Frans te leren en in het illegale circuit auto's aan te kopen en te verkopen; en in juni 2014 een paspoort ging aanvragen op de Nigeriaanse ambassade (gehoor, p.6,7,8,9) op zijn minst verwacht worden dat hij zich informeert over de mogelijkheid om asiel aan te vragen en de consequenties daarvan voor uw verblijfsrecht. **U weet dan ook allerminst te overtuigen waarom u van 2010 tot 2015 gewacht hebt om asiel aan te vragen bij de Belgische asielinstanties. Uw zeer laattijdige asielaanvraag doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vrees voor vervolging in uw land van herkomst of van een eventueel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer naar dat land.**

De geloofwaardigheid van uw aangehaalde vrees voor vervolging door de dorpelingen van Owere Izukala wordt vervolgens volledig teniet gedaan omdat de door u aangehaalde feiten in werkelijkheid pas plaatsvonden in juni 2011, toen u zich reeds een jaar in België bevond (zie informatie toegevoegd aan het dossier). U stelt uitdrukkelijk en herhaaldelijk dat inwoners van uw dorp Ogbunka eind 2009 de secundaire school van het dorp Owere Izukala in brand hebben gestoken en op dat moment ook verschillende mensen vermoord hebben. Korte tijd later voerden inwoners van Owere Izukala wraakacties uit op uw dorp, die de aanleiding vormden voor uw verklaarde vlucht uit uw dorp eind 2009. U herhaalde dat het de secundaire school in Owere Izukala betrof, dat die in 2009 in brand gestoken werd en dat er later geen school meer in brand gestoken werd in Owere Izukala (gehoor, p.4,7,8,9,11). Nochtans blijkt duidelijk uit de beschikbare informatie, die u nota bene ook zelf neerlegde, dat dit incident van de in brand gestoken school en de moorden en daarop volgende escalatie van het conflict in juni 2011 plaatsvond en niet in (eind) 2009. Echter, u bevond zich op dat moment reeds een jaar in België. Wanneer u hiermee geconfronteerd werd reageerde u eerst verrast dat op de door u neergelegde internetartikels ook een jaartal stond vermeld. Vervolgens zei u dat u zeker bent dat deze feiten in 2009 plaatsvonden en niet in 2011 en dat de auteur van het artikel zich misschien vergist heeft (gehoor, p.7,11). Nochtans werd dit geëscaleerde conflict in juni 2011 tussen de dorpen Ogbunka en Owere Izukala uitgebreid beschreven in heel wat verschillende Nigeriaanse media (zie informatie toegevoegd aan het dossier). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt bovendien nergens dat er in 2009 een ernstig conflict plaatsvond tussen deze 2 dorpen, laat staan dat er een brand in een school geweest zou zijn. Er moet geconcludeerd worden dat uw verklaringen in uw vluchtrelaas tegenstrijdig zijn met de beschikbare informatie hierover, die u onder andere zelf neerlegde. De door u genoemde feiten hebben weliswaar plaatsgevonden, maar wel pas in juni 2011, toen u het land reeds lange tijd verlaten had. U weet bijgevolg allerminst te overtuigen betreffende uw aangehaalde vrees voor vervolging of betreffende het risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer naar uw land van oorsprong. Er kan dan ook worden geconcludeerd dat de redenen waarom u in 2009 Nigeria verliet van een andere orde zijn dan deze die u de asielinstanties heeft voorgehouden.

Aangezien geen geloof gehecht kan worden aan uw aangehaalde problemen in Nigeria in 2009, kan evenmin geloof gehecht worden aan uw bijkomende verklaringen dat u in België van een onbekende SMS-berichten ontving waarin stond dat u bij een eventuele terugkeer naar Nigeria vervolgd zult worden door dorpelingen van Owere Izukala omdat u mede verantwoordelijk bent voor de brand in hun school. Bovendien hebt u geen enkel idee wie deze berichten naar u gestuurd heeft, zegt u dat enkel uw moeder uw telefoonnummer heeft en stelt u zelfs dat deze berichten mogelijk niet voor u bedoeld waren (gehoor, p.6).

Verder is in de informatie waarover het CGVS beschikt, nergens een indicatie dat de situatie in het dorp Ogbunka anno 2015 nog steeds zorgwekkend zou zijn. Meer zelfs, het blijkt dat de Nigeriaanse autoriteiten het geëscaleerde conflict in juni 2011 (toen u reeds in België was) ernstig namen en grote inspanningen deden om tot een verzoening te komen tussen de 2 dorpen. Sindsdien is er geen enkele berichtgeving meer verschenen over ernstige onrusten in Ogbunka en Owere Izukala. Het lijkt er bijgevolg op dat u zich bij een eventuele terugkeer naar Nigeria terug zou kunnen installeren in uw geboortedorp Ogbunka.

Bovendien behoort u tot de Igbo etnie. De Igbo vormen één van de grootste etnische groepen in Nigeria en hun aantal in Nigeria wordt geschat op 32 miljoen mensen. Alhoewel zij over het hele land verspreid wonen en zeker in de steden zoals Lagos en Abuja, strekt het traditionele woongebied van de Igbo zich uit over gans het zuidoosten van Nigeria, namelijk in de volgende 8 staten: Abia, Anambra, Ebonyi, Enugu, Imo, Rivers, Delta, Akwa Ibom en Cross River. U zou zich dan ook perfect kunnen hervestigen in één van deze staten, ver weg van de dorpen Ogbunka en Owere Izukala.

Waar u stelde dat de moeder van uw dochter ontvoerd werd, uw moeder en uw dochter moesten wegvlugten uit Ogbunka en uw broer Moses enkele maanden geleden slaag kreeg (gehoor p.3,4,5), moet het volgende opgemerkt worden. Ten eerste maakt u hiermee geen persoonlijke vrees aannemelijk. Ten tweede legde u valselijke verklaringen af over de reden van uw vertrek uit Nigeria in 2009, wat ernstig afbreuk doet aan uw algemene geloofwaardigheid. Ten derde maakt u nergens aannemelijk dat de ontvoering van de moeder van uw dochter iets te maken heeft met de gebeurtenissen in Ogbunka en weet u bovendien niet te vertellen of zij momenteel nog ontvoerd is of niet. U zegt zelfs dat u denkt dat de situatie terug in orde is (gehoor, p.5). Dat uw moeder en dochter Ogbunka verlaten zouden hebben in 2012 (gehoor, p.3) komt vreemd over aangezien het net in juni 2011 was dat het geweld er escaleerde. Dat uw broer 3 maanden slaag gekregen zou hebben, maar nu hersteld is toont geen vrees voor vervolging voor uw persoon aan. Bovendien blijkt nergens uit de beschikbare landeninformatie dat er momenteel nog zware onlusten zouden zijn in Ogbunka. Verder verklaarde u in eerste instantie dat uw broer momenteel nog in Ogbunka woonde, maar zei u later dat hij Ogbunka verlaten heeft nadat hij slaag gekregen had (gehoor, p.4,11). Deze tegenstrijdigheid doet opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Op basis van alle bovenstaande vaststellingen moet besloten worden dat geen geloof gehecht kan worden aan uw aangehaalde vrees voor de mensen uit het Owere Izukala. Er kan bijgevolg geconcludeerd worden dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Wat de door u neergelegde documenten betreft: uw Nigeriaans paspoort geeft informatie over uw identiteit en nationaliteit, zaken die hier niet meteen betwist worden. De 4 neergelegde internetartikels werden hierboven reeds besproken.

Er kan verder nog opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt (en die toegevoegd werd aan het dossier) duidelijk blijkt dat de zones in Nigeria die werden getroffen door gewelddaden van Boko Haram hoofdzakelijk het noorden en het centrum van Nigeria betreffen. Hoewel Boko Haram het zuiden van het land blijft bedreigen, werd het zuiden van Nigeria, waar u die beweert in Ogbunka in Anambra state te hebben gewoond, tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noorden en het centrum van het land. Er kan dan ook worden besloten dat er actueel voor burgers afkomstig uit het zuiden van Nigeria geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Inzake zijn laattijdige asielaanvraag stelt verzoeker:

“De verzoeker haalde echter duidelijk in zijn relaas aan dat hij schrik had om namen te noemen voor repressailles aan zijn familie en dat hij tevens schrik had van namen te noemen van personen die hem onderdak gegeven hadden zodat deze niet zouden worden gedood. Hij had immers tot voor kort geen vertrouwen dat deze namen niet zouden bekend geraken in zijn thuisland en vertrouwde de autoriteiten niet

De enige oplossing was voor hem derhalve de tijd af te wachten teneinde een regularisatieprocedure op te starten”

Inzake de datering van het conflict stelt verzoeker:

“Uit het bijgevoegd artikel van het Anambra World Forum blijkt dat de conflicten al reeds sinds 2003 bestaan en dat de journalisten vrezen om alles neer te schrijven om repressailles te vermijden. Het feit dat de conflicten verergerden in 2011 geeft duidelijk aan dat verzoeker niet kon terugkeren en dat de situatie wel degelijk escaleerde”

Omtrent de bedreigingen per sms verklaart verzoeker:

“De berichten bedreigen duidelijk verzoeker en deze legt tevens een dreigbrief neer die gedateerd werd op 15.06.2015 en ondertekend door de Chariman of youth leader kort voor de poging tot ontvoering van de moeder. Deze brief werd door een onbekende afgeleverd op de schuilplaats van de moeder. De Smsjes die hij ontving kunnen waarschijnlijk via de moeder verkregen geweest zijn onder bedreiging aangezien hij zelf niet weet van wie ze afkomstig zijn en de personen hem duidelijk bedreigen met de melding dat hij de school moet heropbouwen en dat hij niet levend zou terugkeren van waar hij is zonder dat deze hun naam vermelden

Het is derhalve duidelijk dat er actueel door de problemen tussen de dorpen nog een conflict bestaat. Uit een recente brief van de zuster van verzoeker I.N.F blijkt dat de mensen van Owerre Ezukala in juni de moeder van verzoeker trachtten te kidnappen

Gelukkig werd zij bevrijd door de Vigilante Group die de politie verwittigde

Er is dus duidelijk een grote vrees voor haar leven

Uit een brief van zijn broer M.O. blijkt dat deze duidelijk werd geslagen door de personen van Owerre Ezukala in mei 2015 en dat er nog steeds een vrees bestaat voor hun familie (zie brief en Foto)”

Inzake de actuele situatie stelt verzoeker:

“Verder is het dus onjuist te zeggen dat er in de informatie waarover het CGVS beschikt nergens een indicatie zou zijn dat de situatie in het dorp Ogbunka anno 2015 nog steeds zorgwekkend zou zijn en dat de autoriteiten oplossing vinden om verzoening te bekomen

Het is echter duidelijk dat er weinig berichtgeving kan geschieden

Uit een recent artikel blijkt echter duidelijk dat er nog geen verzoening is en dat er nog steeds arbitraire arrestaties zijn van mensen van Ogbunka daar waar er geen enkele plaatsvinden in Owerre Ezukala (zie artikel Anambra state forum)”

Verzoeker kan evenmin elders gaan wonen aangezien de moeder van zijn dochter reeds werd gekidnapped in Abia ver van zijn dorp, dus kan het overal gebeuren in het land.

“Bovendien is het onmogelijk om naar het noorden te verhuizen gelet op de bedreiging van BOKO Haram die zicht steeds verder uitbreid zoals blijkt uit recente berichtgeving.”

2.2.1. De Raad dient inzake de asielaanvraag een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.2. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een kandidaat-vluchteling, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een asielaanvraag zou indienen. Dat verzoeker naliet dit te doen en gedurende bijna vijf jaar talmde alvorens asiel aan te vragen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofd.

Gelet op de vertrouwelijkheid van de gegevens die worden aangebracht door een asielzoeker tijdens zijn asielprocedure was verzoekers vrees dat namen bekend zouden worden niet gegrond. Het is totaal niet plausibel dat verzoeker zich gedurende vijf jaar kan beredderen via de internationale autohandel, en dit terwijl hij in een precare verblijfsituatie verkeert, doch niet de moeite neemt om zijn vrees voor vervolging kenbaar te maken aan de Belgische autoriteiten via het indienen van een asielaanvraag. Verzoeker bekwam overigens in 2014 een nieuw paspoort dat werd afgeleverd door de Nigeriaanse autoriteiten te Brussel (zie map documenten) zodat zijn vrees om zich niet kenbaar te maken aan een overheid (Belgisch of Nigeriaans) op de helling komt te staan.

Inzake de problemen in zijn regio van herkomst blijkt uit de landeninformatie in het dossier dat er al geruime tijd een probleem bestond tussen twee dorpen. Essentieel in verzoekers relaas is echter de in brand gestoken secundaire school te Owere Izukala; het is aan deze gebeurtenis dat verzoeker zijn persoonlijke vrees voor vervolging koppelt. Verzoeker situeert deze brandstichting in 2009, dus voorafgaand aan zijn vertrek uit Nigeria. Uit de landeninformatie – ook deze die werd bijgebracht door verzoeker zelf – blijkt echter dat deze brandstichting plaatsvond in 2011, aldus wanneer verzoeker reeds in België was. Uit de landeninformatie blijkt niet dat er in 2009 ook een secundaire school werd in brand gestoken.

Verweerder wordt dan ook door de Raad bijgetreden waar deze motiveert als volgt: *“Nochtans blijkt duidelijk uit de beschikbare informatie, die u nota bene ook zelf neerlegde, dat dit incident van de in brand gestoken school en de moorden en daarop volgende escalatie van het conflict in juni 2011*

plaatsvond en niet in (eind) 2009. Echter, u bevond zich op dat moment reeds een jaar in België. Wanneer u hiermee geconfronteerd werd reageerde u eerst verrast dat op de door u neergelegde internetartikels ook een jaartal stond vermeld. Vervolgens zei u dat u zeker bent dat deze feiten in 2009 plaatsvonden en niet in 2011 en dat de auteur van het artikel zich misschien vergist heeft (gehoor, p.7,11). Nochtans werd dit geëscaleerde conflict in juni 2011 tussen de dorpen Ogbunka en Owere Izukala uitgebreid beschreven in heel wat verschillende Nigeriaanse media (zie informatie toegevoegd aan het dossier). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt bovendien nergens dat er in 2009 een ernstig conflict plaatsvond tussen deze 2 dorpen, laat staan dat er een brand in een school geweest zou zijn. Er moet geconcludeerd worden dat uw verklaringen in uw vluchtrelaas tegenstrijdig zijn met de beschikbare informatie hierover, die u onder andere zelf neerlegde. De door u genoemde feiten hebben weliswaar plaatsgevonden, maar wel pas in juni 2011, toen u het land reeds lange tijd verlaten had. U weet bijgevolg allerm minst te overtuigen betreffende uw aangehaalde vrees voor vervolging of betreffende het risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer naar uw land van oorsprong.”

Voorgaande vaststellingen ondermijnen op absolute wijze verzoekers geloofwaardigheid. Derhalve kan niet aangenomen worden dat de voorgehouden gebeurtenissen die verzoekers moeder, de moeder van zijn dochter, zijn dochter en zijn broer zouden hebben ondergaan, gerelateerd kunnen worden aan verzoekers ongeloofwaardig relaas.

De bijgebrachte brieven van zijn zuster en broer (en diens foto) kunnen zijn geloofwaardigheid niet herstellen aangezien ze duidelijk gesolliciteerd zijn om verzoekers (ongeloofwaardig) relaas te ondersteunen. Hetzelfde geldt voor de dreigbrief uitgaande van *“Timothy, Chairman of Youth Leader”* aangezien deze brief door eender wie kan worden geschreven, net zoals de z gezegde bedreigingen via sms.

Uit de door verzoeker toegevoegde informatie over Boko Haram kan niet opgemaakt worden dat verzoeker zich niet ergens in het Zuiden van Nigeria kan vestigen. De Raad neemt aldus volgende motivering over: *“Er kan verder nog opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt (en die toegevoegd werd aan het dossier) duidelijk blijkt dat de zones in Nigeria die werden getroffen door gewelddaden van Boko Haram hoofdzakelijk het noorden en het centrum van Nigeria betreffen. Hoewel Boko Haram het zuiden van het land blijft bedreigen, werd het zuiden van Nigeria, waar u die beweert in Ogbunka in Anambra state te hebben gewoond, tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noorden en het centrum van het land.”*

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Inzake Boko Haram geldt, zoals hoger vastgesteld, ook volgende motivering: *“Hoewel Boko Haram het zuiden van het land blijft bedreigen, werd het zuiden van Nigeria, waar u die beweert in Ogbunka in Anambra state te hebben gewoond, tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noorden en het centrum van het land.”*

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig november tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS